

dem; enig bliver man dog alligevel ikke, enhver gaar ud fra sine Beregninger og sine Synsmaader, og saa gælder det om til sidst, at man kan mødes i det fælles Resultat, hvor enhver slaar noget af paa, hvad han i og for sig anser for at være det bedste. Dernæst var der dette, at vi ikke i alle Enkeltheder kunde gaa med til at underkrive det ærede Medlems Betænkning, men herpaa skal jeg ikke komme ind, da jeg ikke mener, at det vilde være fremmende for Sagen. Men altsaa, der er ingen Tvivl om, at hvis vi helt havde sparet os Udvalg, var der vundet en halv Snes kostbare Dage for denne Sags Behandling, og det er dog især Dagene og ikke Beregningen, ikke Kritikken, det kommer an paa for at naa til et endeligt Resultat. Havde Udvalget nøjedes med at gøre en ganske kort Indstilling, havde vi sparet et forholdsvis ret betydeligt Antal Dage, om end ikke saa stort, som hvis vi helt havde sparet os Udvalg. Det er den, om jeg saa maa sige, formelle Side af Sagen. Men ogsaa reelt har der været en Forskellighed i Opfattelsen. Det, der var os det afgørende, var at faa slaaet klart og utvetydigt fast, at vi foretrakke Afskrivningen for Overføringen. Vi have motiveret dette Standpunkt i vor Betænkning, og jeg har yderligere forsøgt at motivere det her i Salen. Det var af virkelig Betydning og til virkelig Fremme for Sagen, at dette blev slaaet fast, og det glæder mig at kunne udtale, at vore bestemte Udtalelser i saa Henseende ogsaa have øvet nogen Indflydelse paa Flertallets Betænkning, idet der jo der er kommen en langt venligere Holdning, ja, en ligefrem Acceptering af Afskrivningen frem, hvilket der ikke var til at begynde med. Dernæst har det været os væsentligt at faa sagt dette, at vi accepterede en Skat paa faste Ejendomme ogsaa til Staten. Det stod noget uklart efter Flertallets Betænkning, om man vilde gaa ind derpaa eller ikke vilde gaa ind derpaa. Vi mente, at det vilde være rigtigt, for at bibringe dem paa den anden Side Forstaaelsen af, at man her var villig til for saa vidt at forhandle paa det tilbudte Grundlag, at sige det rent ud. At vi saa i øvrigt i meget kunne være enige med hele Kritikken af den Maade, hvorpaa dette Grundlag nærmere er udformet, ja, det hørte det ærede Medlem jo af mine Bemærkninger i Gaar, og det vil han ogsaa have hørt af de Bemærkninger, som det ærede Medlem for Skive (Dalsgaard) fremkom med ved Sagens 1ste Behandling. Vi gaa jo aldeles ikke ind paa det, der er

fremsat fra Landstingets Side, men vi anse det for rigtigt at slaa fast, at en Skat paa faste Ejendomme til Staten ville vi nok gaa ind paa, naar den bliver rationel, rimelig og betydelig lavere end den, der her er foreslaaet. Ogsaa ansaa vi det for gavnligt, at det ligeledes klart og utvetydigt blev sagt, at vi ikke ville gaa ind paa den foreslaaede Indkomstkildebeskatning, men ville have en Skat, som er væsentlig bygget paa lignende Principper som Folketingets Formue- og Indkomstskat. Det vilde maaske spare unyttige Illusioner paa den anden Side. F. Eks. efter den ærede Ordførers Udtalelser i Gaar skulde det jo synes at staa hen, at man alligevel vil kunne gaa ind paa noget i Retning af Indkomstkildebeskatning. Jeg tror aldrig, at en saadan Skat vil blive accepteret her i Tinget, og jeg tror, at det vil være nyttigere at sige det paa Forhaand. Der var noget vist uhyggeligt ved den ærede Ordførers Iver for allerede paa Sagens nuværende Standpunkt at finde en Syndebuk, som Skylden for Sagens Stranding kunde læsses paa. Der er jo dog endnu nogen Tid, skønt ikke nogen rigelig Tid, tilbage til at forhandle denne Sag, og vi ere jo alle opfyldte af Ønsket om at føre den til en heldig Afslutning. Det er derfor ligesom et Sygdomstegn, som et Tegn paa manglende Tillid, at man paa Forhaand lader sine Blikke søge ud i Rummet for at finde denne stakkels Syndebuk, som altid skal være, naar noget gaar galt. Jeg vil bede det ærede Medlem hellere vende sine Blikke i anden Retning, fremad imod Opnaaelsen af Maalet, og hellere sætte den betydelige Arbejdskraft og Indflydelse, han raader over, ind paa, at føre Sagen frem til Afslutning i denne Samling. I saa Henseende kan han være forvisset om vort Partis varmeste Støtte.

Ordføreren (Alberti): Det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkred (N. Andersen), som udtalte sig i Gaar imod Slutningen af Mødet, var, forekommer det mig, meget højt oppe. Det ærede Medlem begyndte med, hvad vi nu i Dag have hørt fra to andre ærede Talere, at det jo havde været ganske unødvendigt at henvise denne Sag til et Udvalg, og at nu for der spildt 10 kostbare Dage. Disse det ærede Medlems Ord ere i Dag med den nydeligste Nøjagtighed blevne kopierede af to ærede Talere fra et andet Parti. Det beklagelige ved disse Ord er jo, at de ere urigtige, urigtige absolut, thi selv om man vilde gaa ud fra Forudsætningen, selv om man